

Kritiek kort

Fascinerend spel met schuivend perspectief blijft toch een gimmick

THEATER Plaats van handeling: Theater De Brakke Grond.

Voordat *O_REX* van de Vlaamse Eric Joris en zijn theatercollectief CREW daadwerkelijk een aanvang heeft genomen, vraagt Joris in de foyer de aandacht van het wachtende publiek. Droogjes legt hij uit dat ze een vrijwilliger nodig hebben voor de vertolking van de hoofdrol, Oedipus dus. Bij de ingang van het theater blijken al reeds vier kandidaten (kenmerken: man, rond de dertig) geronseld te zijn, die nu op een schavot tentoongesteld worden. Een publieke stemming volgt en de winnaar wordt weggevoerd.

Even later in de zaal. Nadat radiografisch bestuurbare laptops al rijdend suggestieve beelden hebben laten zien van naakte mensen, terwijl stukjes van een oude plaatopname van Stravinsky's opera *Oedipus Rex* te horen zijn, komt Oedipus, de onwetende vrijwilliger, op. Dat wil zeggen: hij verschijnt op een scherm dat boven het podium hangt. Hij zit

nog in de foyer. Te zien is hoe hij een speciale 'videobril' opgezet krijgt die hem compleet verblindt, maar waarop hij wel beelden kan zien van bijvoorbeeld een eerder opgenomen lege theaterzaal in De Brakke Grond. Vervolgens wordt de blinde Oedipus door het hele theater rondgeleid. Publiek kan op videoschermen volgen waar hij zich bevindt, en tegelijk zien waar hij denkt zich te bevinden, wat dus nooit dezelfde ruimte is.

Fascinerend om te zien is dit spel met verdubbelde perspectieven zeker, en als wetenschappelijk experiment vast boeiend. Voor de vrijwilliger moet het een bizarre ervaring zijn. Maar toch, voor de rest van het publiek blijft het uiteindelijk wat summier. Het is een gimmick; na een tijdje is het idee wel duidelijk.

Vincent Kouters

★ ★ ★ ★ ★

O_REX van CREW en Eric Joris. Brakke Grond, 25/1. 30, 31/1 en 1/2, Rotterdamse Schouwburg.